

jej je služil veliki kapital, dasiravno je obilo agitirala po brezštevilnih časnikih, dasiravno se je posluževala vseh le mogočih in nemogočih sredstev, katerih vsled svojih načel jej ravno ni treba dosti izbirati.

Kako pa to uganjko rešiti? Kako je bilo mogoče, da je državoppravna stranka tako napredovala? Zato je bilo mogoče, ker državoppravna stranka zastopa pravo in resnico, ki zmagati morate, in ker to stranko podpira jako važnejši politični faktor nego vlada, denar in časnikarstvo — namreč ljudstvo. Brez skrbi toraj idimo tudi vprihodnje k volitvam! Pokažimo svoje moči sovražnikom našim! Dasiravno so razmere neugodne, izvolili si bomo možé, ki poznajo ljudstvo ter njegove želje in potrebe, ki imajo pogum ljudstvo zastopati.

Toda zaupanja je treba, poguma in delovanja! Nič nas preplašiti ne sme. V boji se pokaže, kdo da je mož; kdor sam obupa, temu se ne zgodi krivica, ako je pogubljen.

Slovinci državoppravne stranke na Štajarskem ne marajo za centralni volilni odbor.

Vrli „Slovenski Gospodar“, glasilo Slovencev državoppravne stranke na Štajarskem, v poslednjem svojem listu piše, da oni ne marajo za tisti centralni odbor, ki se je v Ljubljani pod predsedstvom dr. Vošnjaka ustanovil. Taka nezaupnica nam je očitno znamenje, da ta stranka čedalje bolj na suhem ostaja in da kmalu generali ostanejo — brez armade. In to je tudi neobhodno potrebno, ako hočemo, da pridemo zopet do onega stanja na Slovenskem, ko smo bili vsienih misli, enega srca, ne vjedeni od tistih črvov, ki se imenujejo dandanes „liberalci“, katerim načelo je „s farji preč!“

Gori omenjeni list „Slov. Gosp.“ poroča pod naslovom „sporazum o pravem času“ o ustanovitvi nemčursko-ustavaškega komiteta za agitacijo ob času direktnih volitev v državni zbor ter toži, da tudi nemčurski bahači slovenske krvi se plazijo v Maribor k oni stranki. Potem pa odkritosrčno piše med drugim tako-le:

„Slovenski svet nas bo vprašal: Kaj se pa od narodne strani dela za prihodnje volitve? Odgovor: Nič! In kakor stvari stojé, se tudi vprihodnje ničesar, vsaj nič vrlega, izdatnega zgodilo ne bo. „Slov. Nar.“ je v številki od sobote — brez imenovanega vira iz „Gospodarja“ — posnel notico o čudni volitvi velikih posestnikov v Marib. okrajni zastop, posladkal pa je svojim bralcem britko naznanilo z opombo: „Narodnjaki se nijso pri volitvi udeležili“. — Iz tega bi vnanji svet utegnil sklepati, da je narodna stranka v Mariboru blizo to, kar je Ljubljanska, ki se iz posebnih vzrokov ne udeleži volitev v mestni zastop. — Po naših mislih zdaj ni čas za to, da si oči prikrivamo in svet slepimo, ker slednjič vendar le sami sramoto in kvar imamo. Gola resnica je, da delalne, odločne narodne stranke v Mariboru ni, nego so le — in to prav redko nasajeni — posamezni narodnjaki.

Mariborskim narodnjakom manjka največ pravega središča za uspešno delovanje. Imamo sicer katoliško politično društvo, ktero tudi narodne pravice zagovarja in brani; ali njemu so nekteri svetni narodnjaki, ki sploh med delalne in bolj gibčne domoljube spadajo, slovo dali zato, ker društvo tudi katoliške pravice poudarja in brani, kakor vsa enaka društva; drugi, ki le vedno kritikujejo, ne delajo pa nič, niso tudi temu društvu pristopili. Brez združenih moči se pa ničesar opraviti ne dá, najmanj pa tukaj, kder nasproti stojimo

mnogobrojni nemškutarski stranki v mestu, ktera ima vsled stoletnega ponemčevanja v šoli in cerkvi toliko več udanega življa na kmetih, kolikor manj je narodna stranka v središču organizirana in delalna, da bi s podukom, s prijazno pripomočjo in z narodnimi veselici pridobiti skušala zmocene okoličane za pravično narodno stvar. Razen v Ljutomeru ni tudi po drugod nikjer sledú kake delalnosti pri izključivno narodni stranki; če se v kateri čitalnici kaka veselica napravi, ni to v nijedni razmeri z zahtevami sedanjega časa. Delajo le kat. politična društva, katerih se pa ogibljejo oni, ki hoté pred svetom za „omikance“ veljati, kateri se strašansko bojé, blišč liberalnosti v očéh svetá zgubiti!

Kaj nam je toraj pritakem stanji storiti, kam se obrniti? — Odgovor: k onej stranki, s ktero so v soglasji vsa naša politiška društva, ktera ima taka načela, da se zamorejo duhovniki kakor vsi svetni poštenjaki ž njo združiti, ž njo delati. To pa je državoppravna stranka. — Kdor ljubi narod slovenski ter mu vsestranske sreče želi, se bo pridružil državoppravni stranki, in to iz prepričanja, da brez krščanstva ni sreče in blagra ne v državi, ne v srenjah, ne v rodbinah.

Gledé na vse to izrečemo brez ovinkov, da Slovencem drugih poslancev nikdar nasvetovali ne bomo kakor le take, ki so iz prepričanja prijatelji državoppravne stranke v Avstriji. Le taki poslanci poročstvo dajejo, da bodo tudi v narodnih terjativah stanovitni in odločni, v tem, ko je že marsikdo izmed izključljivo narodne stranke tudi v narodnem oziru mevža ali figamož postal. *Vsled tega se hočemo Štajarski Slovenci krepko držati državoppravne stranke nemških sodeželanov*, ki bočo v Gradcu osnovali volilni odbor za Štajarsko, ki nam bo pomagal s tiskovinami v slovenskem jeziku brez vseh posebnih stroškov. Nasvetovani bodo kandidatje, ki tudi v narodnem oziru popolno zaupanje zaslužijo, za ktere toraj narodna stranka lahko dela, če hoče“.

Národno blago.

Prislovice in reki iz Istre.

Zapisal J. V.

(Konec.)

Igra na trk — kdo bo brže tekal; — dēte krakori — bi rado govoriti, pa še ne more; — dēte račka — lazi po rokah in po nogah, ko rak; — krajiti se — rad sam biti; — žmija batičarica — z veliko glavo; — staviti vino na tok — na čep; — natrc — ni petelin ni kokoš; — zvršlić — pre-zgodaj zleženo živinče; — pošćurnica — kar se dá jisti in piti za pogojeno bodoće delo; — bivšemu na pošćurnici in izneverivšemu se za delo je bila nekda taka sramota, da mu se je moglo svobodno v zube pluniti; — ruljak — šest nog dolgo drevo posekano; — lēsiti (lēs) — semo potezati; — mlamočiti — žvečiti, kakor kdor nima zob; — mlaskati — jako žvečiti; — zbaljkati — shiniti, zbaviti; — suharak — suho drevo; — sprš — kar se lahko in brzo razpraši; — križogled — kdor v križ gleda; — praščoparina — kar se prascem popari; — répati — rozge na konci vezati, ali, za kim hoditi; — glávati — trse v glavah vezati; — brija živina pričinja, pripušča; — ovce se tutubusaju — se hobajo, tutubus, s tim dražijo otroki janjčice na tutubusanje = hobanje; — božja mačkica = lasica, kdor jo proganja, mu pride ponoči vlase pogrizat, pravijo ljudje; — oganj,